4-2004 Lá Thư Gửi Mẹ

LÁ THƯ GỬI MẸ * Xin chia vui với những ai còn mẹ và sớt sầu với kẻ vắng tình thương. Mẹ rất thương nhớ ! Đã mấy tuần nay trên hệ thống truyền thanh, truyền hình, chương trình nào cũng nhắc nhở về ngày lễ Vu Lan, ngày báo hiếu Mẹ, làm con nhớ thương Mẹ thêm càng nhiều. Người Mẹ quả là món quà quý giá nhất mà Thiên Chúa đã ban tặng cho mỗi người trên trái đất này và chính Mẹ cho riêng con. Mẹ ơi! Mỗi lần nghĩ về Mẹ, hình như mắt con nhòa đi trước cảnh vật chung quanh, để con chỉ còn thấy hình ảnh đáng yêu của Mẹ ngày nào trong mắt con. Con muốn ôm chầm lấy Mẹ thật chặt và hôn Mẹ thật nhiều. Hôn lên đôi mắt đã cho con niềm tin. Hôn lên đôi môi đã cho con ngàn lời răn bảo yêu thương. Hôn lên đôi tay đã bao lần ấp ủ hoài mong, vất vả nuôi con ngày dài. Nhưng buồn thay đó chỉ là hình bóng thôi Mẹ ơi! Thời gian đi nhanh quá phải không Mẹ ! Nhanh đến nỗi con chưa kịp làm gì cho Mẹ, cho con và cho đời thì chân con đã mỏi, lưng con đã còng, mắt con không còn trong, lấm lem bụi đời mờ đục, mái tóc điểm bạc và thưa dần cuốn theo ngày tháng. Nhanh như một thoáng hôm nào mới đây con còn khóc nhè trên gối Mẹ. Con quên làm sao được bàn tay Mẹ vỗ về, đôi mắt nhìn con âu yếm, nụ cười hiền hòa nở trên môi. Được vậy, con càng nũng nịu Mẹ nhiều hơn và rúc đầu thật kỹ vào lòng Mẹ. Mùi da thịt và hơi ấm của Mẹ như còn thoang thoảng đâu đây. Mẹ ôm tròn con vào vòng tay, hôn nồng nàn, thắm thiết với lời mắng yêu: con Mẹ hư quá, nhõng nhẽo vừa thôi chứ kẻo em nó cười cho. Con còn nhớ mấy lời Mẹ ru đứa em còn bé tí nằm trong nôi: à ơ…. gió mùa thu Mẹ ru con ngủ, năm canh chầy Mẹ thức đủ năm canh. Hay là: chiều chiều ra đứng ngõ sau, trông về quê Mẹ ruột đau chín chiều. Ra đi để Mẹ ở nhà gối nghiêng ai sửa chén trà ai bưng. Có khi Mẹ ru: à ơ….. ru con, con ngủ cho say…. bên ướt Mẹ nằm bên ráo con lăn, lấy chi đền nghĩa khó khăn. Hai đứa mình dắt nhau lên non sẳn đá về xây lăng phụng thờ. Rồi cũng có lúc Mẹ ru: à ơ…… qua cầu than thở với cầu, cầu bao nhiêu nhịp dạ sầu bấy nhiêu. Phải chăng Mẹ đã thả hồn về với dĩ vãng ấm êm bên Ngoại ngày nào còn thơ bé như con Mẹ bấy giờ và nhớ thương Ngoại nhiều lắm. Lúc đó con chưa hiểu lời ru của Mẹ nhưng sao nghe ngọt ngào, êm ái và cũng ru con thiếp ngủ bên gối Mẹ. Con được no thỏa hạnh phúc và an bình bên Mẹ biết bao. Mẹ ơi ! Đã bao lần con ước mong chớ gì tìm lại được một phút giây vẳn vỏi thôi bên Mẹ, để con được khóc vùi cùng Mẹ như ngày nào còn nhỏ dại. Không chỉ để con được nũng nịu, để con được nghe tiếng Mẹ yêu, để con được Mẹ lau khô nước mắt, vỗ về âu yếm. Nhưng còn để con được nói lên lời cám ơn Mẹ một đời cho con. Mẹ hình thành con bằng máu thịt trong dạ Mẹ. Mẹ mang con nặng, Mẹ đẻ con đau, Mẹ nuôi con bằng bầu sữa ngọt. Con lớn khôn nhờ sức sống Mẹ truyền ban ấp ủ, bế bồng. Mẹ là hơi thở, là niềm an bình hạnh phúc của con. Mẹ nâng con khi vấp ngã, Mẹ ủi an khi nản lòng. Không có Mẹ, niềm vui, nỗi sầu con giữ kín, biết chia sẻ cùng ai. Không có Mẹ, con như sống trong bầu trời thiếu ánh sáng. Tháng ngày không có Mẹ như một mùa đông dài lạnh lẽo cô đơn. Mẹ ơi! Mẹ thật tuyệt vời đối với con. Có những lúc con thấy mắt Mẹ nhìn xa xăm, nhưng chưa bao giờ nghe Mẹ than thở. Có những lúc Mẹ thoáng buồn và mệt mỏi, nhưng chưa bao giờ nghe Mẹ bẳn gắt. Mẹ hiền hòa và nhã nhặn với mọi người, ngay cả với con cái. Con còn nhớ tuổi thơ, có những lúc chúng con phạm lỗi, Mẹ bắt tất cả chúng con nằm úp mặt xuống, dặn dò, răn bảo, rồi ra hình phạt mấy roi. Nhưng rồi Mẹ giơ cao đánh khẽ, Mẹ cho chúng con nợ khi Mẹ chưa kịp nghe lời xin lỗi ấp úng vụng về đầy nước mắt của con Mẹ. Thế là chúng con mãi mãi nợ Mẹ suốt đời chưa trả xong. Mối nợ ân sâu nghĩa nặng, tình nồng. Mà làm sao trả được Mẹ ơi ! Một cuộc đời tha thứ, hy sinh cho đàn con. Mẹ không sống cho riêng mình. Mẹ không phấn, không son, nhưng tình Mẹ cao hơn non. Mẹ không quần là áo lượt, nhưng tình Mẹ như biển cả dạt dào mênh mông. Mẹ dịu dàng bé nhỏ, nhưng tình Mẹ trải được bầu trời rộng bao la. Mẹ hiền lành, chân chất, nhưng con học hoài không hết. Mẹ ơi! Lời nào tả hết tình Mẹ yêu con. Tiếc rẳng khi con hiểu được thì đã xa Mẹ mất rồi! Con không còn cơ hội nói lên lời yêu thương. Con không còn cơ may đền đáp một trong muôn vàn ơn của Mẹ. Tình Mẹ thật quả cao vời ân thi, Tình con nhỏ bé lấy chi đáp đền. Để nhớ ơn Mẹ, con nguyện với lòng: nhớ lời Mẹ, noi gương Mẹ và sống như Mẹ. Con tin rẳng dù ở cõi xa xăm nào, Mẹ cũng nhìn thấy con mà lòng vui. Và chắc chắn Mẹ vẫn dõi mắt theo con, cảm thông, thương yêu, nâng đỡ và cầu bầu cho con phải không thưa Mẹ. Cali ngày 8 tháng 9 năm 2004 Con của Mẹ. Trần Thị Uyển Nguyện

http://conduongtinhyeu.org/D_1-2_2-123_3-123_4-646/